

la o parte, în sfat.

— Bine, dragilor, se umflă broasca, nu-i ajunge preasfântului că ne are pe noi? O să lase atâtea ființe pe pământ, că nu ne-o ajunge cu ce ne hrăni. Ia să-i croim noi o dihanie cum n-a mai văzut nimeni, doar l-om sătura.

Și şu-șu-șu, şu-șu-șu, se sfătuiră! Apoi, câteșipatru, veniră în fața Domnului.

— Ei? le întrebă Dumnezeu. Tu, broasco, ce sfat îmi dai?

— Înalt-preasfinte, zise broasca, priviți-mi ochii și faceți-i noii viețuitoare la fel.

— Bun! Dar tu, fluture?

— Priviți-mi trupul.

— Bun! Dar tu, albină?

câțiva pași mărunți până-n marginea ascunzătorii lui. Măcar s-o vadă. Unde-o fi? De unde-l vrăjește, din ce colț îl poștește cu atâta stăruință¹ la dânsa? A! Uite-o colo, pe farfurie. Dac-ar îndrăzni! Dar cum? Să meargă mai întâi pe lângă perete până la divan². Așa, bun! Pe urmă... Pe urmă pe unde s-o ia? Pe lângă dulap? Nu. Pe lângă jilțul³ acela? Nici așa. Atunci? Păi lucrul cel mai bun e să se suie de-a dreptul pe perdea, și de-acolo să treacă pe marginea lăvicerului⁴ din părete până la poliță.

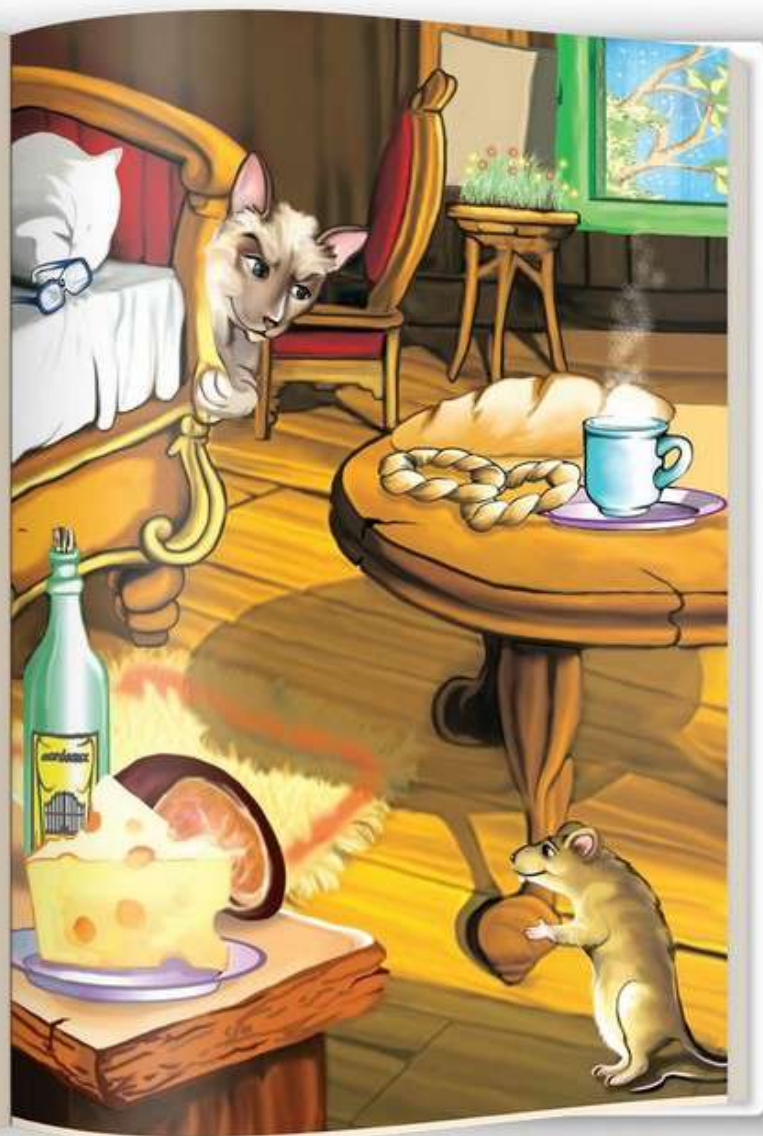
Și-odată la cașcaval, lasă, n-are el nevoie să-l învețe alții ce să facă cu dânsul. Dar motanul? E-hei! La dânsul nu se prea gândise.

¹ cu stăruință = în mod insistent

² divan = canapea fără spătar

³ jilț = scaun înalt, cu spetează și brațe

⁴ lăvicer = covor țărănesc din lână, cu care se împodobesc pereții

două sărituri, motanul e în ocnită¹ sobei, iar șoarecele, mirat că scapă, zăpăcit, cum poate, o șterge în gaura lui. Corbici vine, nebun ca-ntotdeauna; în mijlocul odăii se oprește, adulmecă lacom mirosul de cașcaval, apoi, zărind motanul, se repede și latră cu înverșunare. Ar sări în ocnită, dar e prea sus. Se sprijină pe labele de dinainte, tremură, cască, de neliniștit ce-i mârâie și latră. Apoi tace și, cu ochii țintiți la motan, așteaptă să se scoboare. Numai uneori întoarce capul spre polița de unde brânza parcă-l ademenește. Și astfel, câteșitrei dușmanii – șoarecele în gaură, motanul în ocnită și câinele în mijlocul odăii – se pândesc, munciți de același gând.

Dar pași apăsați cutremură sala. Ce?

¹ ocnită = firidă, adâncitură în perete

